

Пресова заява № 2/2026

24-го серпня 2026 року виповниться 35 років від дня, коли Україна проголосила незалежність від радянської імперії. Водночас цього понеділка мине вже чотири з половиною роки з початку повномасштабного московського вторгнення. Не видно ні кінця ні краю розв'язаній ще 2014 року безжальній війні, що ведеться з метою довіку позбавити український народ його державності, ідентичності та культури. До того ж своїми діями й словами кремль дає недвозначно зрозуміти, що його не цікавить жодна супоступка.

Але позаяк фронт – вже роками! – не зазнає суттєвих змін на користь загарбників, стратегія Москви чимдалі більше полягає в тому, щоб неприхованими актами терору зламати волю українців та українців до опору, викликати поразницьке повстання проти державної влади та зрештою призвести до капітуляції. Втім, зважаючи на екзистенційний характер цієї війни для України, цей план також не спрацює, хоча людські та матеріальні жертви, які оплакуються в Києві та скрізь на обох берегах Дніпра, масштабуються й жахливішають.

Натомість Україна у становищі, яке легковажному спостерігачеві могло б здатися безнадійним, знаходить у собі сили розробляти й успішно застосовувати нові системи озброєння. Завдяки цим новітнім технологіям стійке українське військо завдає дедалі потужніших ударів по напаснику, вражаючи глибоко в, як вважалося, безпечному тилу і навіть у Сибіру важливі для ведення війни об'єкти нафтової та логістичної інфраструктури.

Ці успіхи України мають підбадьорювати нас у Німеччині, а також людей в інших європейських країнах вкладати ще більше ресурсів у перемогу України, а отже й в перемогу вільно-демократичної цивілізації, не боячись ескалації з боку Російської федерації.

Адже саме небажання сваритися, яке в Москві сприймають як готовність до запобіжної капітуляції, надихає кремль на те, щоб посилювати напади на західні демократії, підриваючи дезінформацією, інфільтрацією і, насамперед, чимдалі зухвалішими диверсіями нашу рішучість підтримувати Україну та нашу єдність. Ба більше, будь-яка відмова від України аж ніяк не призведе до миру, натомість вона відкриє шлях до підкорення решти Європи. Тож саме така поведінка європейських демократій, яка завдяки власній господарчій перевазі випромінює певність та, за потреби, вояцькість, запобігає подальшій ескалації, окреслюючи чіткі межі тим, хто нападає лише на того, кого вважає слабшим.

Так само, як наше НУТ не втомлюється завдяки щедрим пожертвам і самовідданості наших помічників надавати гуманітарну допомогу Україні, воно не втомлюється наголошувати на згаданих вище засадах ставлення до кремля. Адже ми прагнемо миру в Україні та в нас у Німеччині, ми хочемо, щоб припинився ракетно-дроновий град по Україні та щоб поодинокі, але дедалі планомірніші влучання в сусідніх країнах зупинилися, перш ніж перерости у першу стадію загальноєвропейської війни. А єдиний шлях до цього миру, це перемога української справи!

Хто, як і ми, поділяє цю думку, має змогу доєднатися спільно з НУТ у неділю, 23-го серпня 2026 року, до ходи, яка має розпочатися о 12:00 на Привокзальній площі та перейти у вуличне свято. Крім того, о 13:00 у церкві Святого Миколая на Старому ринку відбудеться єкуменічне німецько-українське Богослужіння. Тож молимося та виступаймо разом за вільну Україну у вільній Європі!

Правління НУТ м. Кіля

Кіль, 22-ге серпня 2026 року, о 19-й годині